

DICTATS – LLENGUA CATALANA

3r ESO

<http://www20.gencat.cat/portal/site/Llengcat/>

1. Ara hi veieu més que no hi vèieu.
2. Recordo bé que entre els béns que heretà el meu veí hi havia un ramat de bens.
3. Els cérvols són feréstecs però no causen molèsties.
4. La insistència d'aquella música m'ofenia.
5. Vam córrer durant moltíssims quilòmetres.

1. Recordo que sempre compràveu tomaquets petits perquè eren més bons per fer pa amb tomàquet.
2. Ens va explicar una anècdota tan extraordinària que no el vàrem creure.
3. Voldríem que vinguéssiu a la celebració del desè aniversari de la nostra publicació.
4. Tinc un veí melòman que és molt simpàtic.
5. Si sortíssiu puntuals, podríem anar a Premià a última hora del matí.

1. El telèfon va sonar tot el matí, però ningú no contestava.
2. El públic aplaudí enèrgicament l'actuació del cèlebre intèrpret.
3. Per esmorzar sempre pren un cafè ben espès i un suc de préssec.
4. Aquesta sala té una acústica pèssima.
5. Té la família entre París i Venècia. Només dos néts viuen amb ell a València.

L'alimentació correcta

En l'actualitat hi ha un autèntic interès per la dietètica. Aquest fet, en si molt positiu, ha desencadenat una sèrie d'informacions controvertides, amb la conseqüència que hi ha persones que creuen que és molt difícil seguir una alimentació correcta des del punt de vista nutricional. Res més lluny de la realitat, ja que una dieta equilibrada és fàcil de seguir si es disposa de la suficient oferta d'aliments i si s'eviten els excessos. Un desequilibri dietètic esporàdic no té cap importància des del punt de vista nutricional. D'una altra forma, la dietètica pot convertir-se en una ciència desagradable. Cal recordar que la millor norma dietètica no és la més ajustada, sinó la que, essent científicament correcta, es compleix.

CORONAS ALONSO, R. "L'alimentació correcta". *Revista d'Agrupació Mútua* (1995), núm. 12

[Fragment adaptat]

Dièresi i diftong

1. La Lluïsa té una veïna suïssa.
2. Les qüestions que ens formulava eren més ambigües del que semblava.
3. El pingüí viu als països freds.
4. La Laia agraiïa els regals de la iaia.
5. Aquests paraigües són veritables antiguitats.

1. Canviï'm les sabates, tenen la llengüeta trencada.
2. Han rebut la influència de les llengües veïnes.
3. Coïen les ensaïmades en un forn de llenya.
4. Van aïllar-se per estudiar lingüística.
5. Per més que rumïi, no podrà endevinar-ne les conseqüències.

Grafies g / j, ix / x, tg / tj, tx / ig.

1. El despatx d'en Jesús és molt lleig.
 2. Portava la caixa forta dins del cotxe.
 3. Em sembla que en Jeroni és boig.
 4. Duien un bon feix de llenya per a la xemeneia.
 5. No pot menjar xocolata perquè pateix del fetge.
1. Aquell xicot era eixerit, però massa arrauxat.
 2. El metge li va receptar unes injeccions.
 3. Tenia el desig de menjar peix fregit.
 4. En aquell jeroglífic hi havia una xeringa dibuixada.
 5. Tinc xampany gelat al congelador.

1. El xarop que m'ha receptat el metge té gust de xiclet de maduixa.
2. Vam plantar xiprers, geranis i un faig.
3. Després de l'accident de cotxe va anar coixa una temporada.
4. Vaig tan xop perquè l'aixeta del safareig quan raja esquitxa.
5. El ginecòleg va dir a l'Àngels que el nen naixeria el maig.

Dàlia

Poques plantes presenten una varietat tan rica de tonalitats i formes com la dàlia. Alegre i molt vistosa, l'únic inconvenient és la manca de perfum. Pertanyent a la família de les compostes, es presenta en tots els colors excepte el blau.

Les dàlies floreixen des de juliol fins a ben entrada la tardor i converteixen la zona del jardí o de la terrassa que haguem escollit en una gran taca multicolor. És una planta moderadament resistent, agraeix els llocs assolellats i arrela bé en terres fèrtils i humides. Són sensibles a les gelades, de manera que en arribar l'hivern, s'han de treure els tubercles de la terra i posar-los a recer en un lloc ni massa sec ni massa humit sobre una capa de torba o sorra seca. Maig és el mes adequat per plantar els tubercles al jardí. Han de quedar coberts per uns tres centímetres de terra i s'ha de deixar una separació mínima entre ells de cinquanta centímetres. És important que en aquest moment ja es col·loquin els perxells allà on més tard se subjectaran les plantes a mesura que creixin.

"L'art de cuidar les plantes". Col·leccionable del diari *Avui* [Barcelona], pàg. 52.

[Fragment

La diferència és en la salsa

La recepta d'avui és d'aquelles que ens demanaran els comensals així que acabi el sopar. Reivindica la barreja de sabors i de textures. Per fer-la no cal ser un expert en cuina. Es trinxen les carns i es pasten bé amb tots els ingredients indicats, amb l'all i el julivert picats. S'enfarinen a porcions i se'n fan boles amb les mans, més aviat grosses. Es fregeixen de manera que

quedin compactes. Recordeu-vos de fregir les boles amb poc greix, és a dir, amb oli ben calent... i mesurat.

L'elaboració de la salsa no pot ser més senzilla: es treu la polpa dels alvocats i es barreja amb els altres ingredients tots trinxats. Es pot fer amb la batidora per alleugerir el procés. Després només queda servir les boles fredes amb la salsa freda, que és la que marca la diferència de sabors en el plat.

Una recomanació especialment vàlida per a l'estiu, quan l'objectiu és tenir-ho tot a punt i no passar gaires hores davant dels fogons: les boles es poden fer abans, però la salsa és més bona acabada de fer. També heu de pensar que l'alvocat, un cop obert, s'oxida i tendeix a ennegrir-se. Per això sempre és bo tirar-hi per sobre un àcid com la llimona o el vinagre.

CIRERA, R. "La diferència és en la salsa". *Avui* [Barcelona] (1 agost 1995).
[Fragment adaptat.]

El voleibol és feminista

Me'n vaig adonar l'altre dia. Estava aprofitant un dia de platja. Preferia, però, estar a l'ombra. Comprovava el meu estat de forma física aixecant una copa de cervesa. Davant meu, un grup de joves es dedicava a un exercici molt més cansat. El voleibol de platja és la moda de l'estiu. Era un grup mixt. En tots dos equips hi havia nois i noies. Això ja era un canvi important. Fa uns anys, era impensable que les nenes participessin en cap equip de nens per jugar al que fos. Això ja és un avenç important, però encara hi ha una cosa més significativa. Observant el desenvolupament del partit de voleibol de platja, vaig constatar que les noies dominaven millor la tècnica d'aquest esport que no pas els nois. Els moviments femenins eren més precisos, elàstics i també contundents. En canvi, ells es movien de manera més feixuga. És a dir, que la participació de les joves no era una concessió dels xicots, tal com pasaba abans, sinó tot el contrari.

I això no és casualitat, sinó que és el reflex del canvi de papers que s'està produint des de fa un temps. Les dones joves han començat a tenir la iniciativa en tots els terrenys.

ABRIL, P. "La Galeria". *El Punt* [edició del Maresme] (31 juliol 1995). [Fragment adaptat]

Grafies s / ss / c / ç / z.

1. A la plaça hi ha onze cases de pisos.
2. Dissabte farem arròs a la cassola amb pèsols i trossets de conill.
3. L'Ignasi pensa passar les vacances a França.
4. Aquestes panses són massa dolces.
5. La caça del cérvol va ésser difícil.

1. En aquesta església la missa solemne és a les dotze.
2. Va cosir la disfressa de princesa abans de la festa.
3. La ceba és una hortalissa més aviat dolça.
4. Va deixar la cigarreta encesa al cendrer.
5. Tenim setze tasses de terrissa.

1. La Mercè ens va donar la seva adreça de Niça.
2. La dolçor de les cireres m'encanta.
3. Vas felicitar la Cecília el dia del seu sant?

4. Si tinguessis festa fins al dia disset, podries venir a Pollença.
5. Demà passat desaré les camises a l'armari.

Els cossos estranys

Sovint, quan es produeix una ferida s'hi introdueixen petits elements que potser han estat els mateixos causants de la ferida. Hi ha la possibilitat que s'hi introdueixi sorra, per exemple, que acostuma a sortir fàcilment quan es renta la ferida.

Igualment, s'hi poden introduir estelles de fusta, trossos de metall o qualsevol altra cosa. També són relativament freqüents les ferides penetrants produïdes per un ham, que queda clavat a la lesió. Tots aquests elements són

el que anomenem cossos estranys, és a dir, elements aliens a l'organisme que hi penetren més o menys profundament.

No hem d'intentar treure els cossos estranys clavats a les ferides. Si no surten quan es renta la lesió és millor tapar-la i adreçar-se a un centre mèdic per tal que els extreguin en les condicions adequades. L'experiència ha demostrat que, tot i que l'extracció sembla fàcil, sovint l'únic que s'aconsegueix és trossejar l'objecte o endinsar-lo encara més en la ferida.

HOYO CALDUCH, J. del. *Primers auxilis I*. Barcelona: Proa, 1985, pàg. 30-31.

[Fragment adaptat]

Els botiguers es queixen que el primer mes de rebaixes no millora les vendes

El primer mes de rebaixes d'estiu no ha millorat gens les vendes, tal com assenyala l'estudi fet per l'Agrupació de Botiguers i Comerciants de Catalunya.

Tot i que un terç dels botiguers asseguren que ja es comença a notar una certa reanimació en la demanda de productes, més de la meitat dels comerciants es queixa que encara queda molt lluny la reactivació econòmica tan esperada i que els descomptes importants no han estat un incentiu suficient perquè la gent es decidís a comprar. Les rebaxes s'allargaran fins a finals d'agost o potser fins a la primera quinzena de setembre. Els articles que han experimentat una major sortida són els més barats, sobretot la roba de temporada, com ara samarretes i vestits.

"Els botiguers es queixen que el primer mes de rebaixes no millora les vendes" *El Punt* [edició del

Maresme] (2 agost 1995). [Fragment adaptat]

Grafies m / n / ny.

1. Quan fa aquest temps tan calorós, s'està més bé a l'ombra que al sol.
2. L'Anna és campiona de tennis, però des de la caiguda porta el braç immobilitzat.
3. Confesso que vaig sentir enveja.
4. Les aranyes van fer teranyines entre les canyes.
5. L'any que ve li publicaran el llibre de contes.

1. Els amfibis viuen dintre i fora de l'aigua.
2. El teu invent ha triomfat definitivament.
3. Bearn és un vescomtat de la Gascunya.
4. La cigonya ha volat per damunt dels camps.
5. Era un conte alemany per a infants.

1. Van pescar tantes tonyines que no podien comptar-les.

2. Tenien un compte corrent al banc més important del país.
3. Van comprar un compàs per fer circumferències.
4. El conferenciant va parlar de la premsa sensacionalista.
5. Una carretera de circumval·lació connectarà les dues autopistes.

Conservació del cava

Erròniament es creu que el cava millora amb el pas del temps. En el cas dels vins negres, per les seves característiques biològiques, és així, però quant als caves, aquests es troben en el seu estat òptim de consum en el mateix moment en què surten de les caves. Fins a un termini de dos anys, el cava mantindrà les seves bones qualitats, però des d'aleshores començarà a perdre'n gran part. Les ampolles han de conservar-se sempre en posició horitzontal, per tal que el cava es mantingui en contacte amb el tap de suro, el qual, per les seves característiques, es mantindrà humit i, per tant, inflat, la qual cosa evitarà la pèrdua del gas carbònic natural que ha adquirit durant la seva elaboració i, per tant, l'escuma que caracteritza el cava.

El lloc ideal per a la conservació del cava no ha de ser massa fred, ni hi ha d'haver massa humitat, amb una temperatura que oscil·li entre els deu i els quinze graus. En tot cas és preferible que la temperatura sigui més aviat baixa que alta, ja que la calor accelera l'envelliment del vi, la qual cosa provoca una atenuació en la seva finor.

És important mantenir una il·luminació discreta en el lloc destinat a conservar el cava. Els corrents d'aire no són convenients encara que hi ha d'haver una bona ventilació, prescindint sempre de tota mena de perfums i males olors.

Enciclopèdia de temes catalans. Núm. 4, pàg. 14. [Fragment adaptat]

Bon cop de fax

El telefax no és encara, ni de bon tros, un aparell tan popular com la rentadora, el microones o el vídeo. Però només cal donar temps al temps. Els fabricants tenen clar que el seu pròxim punt de mira és el mercat domèstic. O sigui, que ben aviat ens veurem bombardejats per espots televisius que ens animaran a posar un fax a les nostres vides. I acabarem convençuts que les coses no ens aniran com una seda fins que no tinguem en un raconet de casa aquesta meravella de la tècnica que ens permet enviar documents d'una punta a l'altra del món en qüestió de segons. És així com el fax passarà a ser tan quotidià com el nostre pa de cada dia, i amb prou feines recordarem aquella època immemorial en què les cartes arribaven acompanyades de sobre i segell i arribaven —o no arribaven— als destinataris gràcies a la suor de carters o missatgers. També hi ha uns quants pioners que van instal·lar un fax a casa seva fa tres o quatre anys. Ho van fer com qui adquireix un model sofisticat de tren elèctric, és a dir, com qui compra una joguina cara. Aleshores tenir un fax permetia presumir davant els amics d'estar a l'avantguarda, d'anticipar-se a la moda. El fax tot just s'havia introduït a les grans

empreses i organismes oficials, estava relativament poc implantat en els petits i mitjans negocis i podien comptar-se amb els dits d'una mà els aparells que es venien per a ús familiar. En conseqüència, aquests primers impulsors de la faceta casolana del fax no van poder amortitzar la inversió tan ràpidament com haurien volgut, perquè topaven amb un obstacle insalvable: ells tenien fax, però els seus interlocutors potencials no, de manera que el caprici els servia de ben poca cosa.

PIQUER, E. "Bon cop de fax". *Avui Diumenge* [Barcelona] (13 novembre 1994).
[Fragment adaptat]

Intermedi. Grafies I / II / I-I.

1. La col·lecció de papallones és la il·lusió de la seva vida.
2. Ha llençat el llapis vermell perquè no tenia mina.
3. En Lluís i la Llúcia han estudiat la il·luminació de la sala.
4. Han col·locat les sol·licituds a l'arxiu.
5. Buscava col·laboradors per fer una pel·lícula.

1. "La cua de palla" és una col·lecció de novel·les policíiques.
2. És tan intel·ligent com els seus col·legues.
3. Tota la colla va anar a visitar-lo a l'hospital i van portar-li un pom de clavells.
4. Ara que està malalt, aprofita per pintar aquarel·les.
5. En Marcel estudia la síl·laba i aprèn a fer cal·ligrafia.

1. La Lola i la Lali fan olles i cassoles de terrissa.
2. Han segellat el tracte a Sabadell.
3. Si estàs intranquil·la et faré una til·la.
4. No sé si les il·lustracions d'aquests àlbums són fetes amb olis o amb aquarel·les.
5. Després d'aquella pallissa, l'equip es va col·locar a darrera posició.

Tenir cura de la pell

La pell és un embolcall extraordinari. En realitat actua com un termòstat permanent, que garanteix una temperatura corporal correcta. Quan el clima és fred, la pell produeix calfreds per escalfar-nos. A més, el borrisol invisible i lleugeríssim que recobreix la pell es dreça i crea un estrat aïllant que disminueix la dispersió de l'escalfor. Quan la temperatura puja, la transpiració abaixa la temperatura del cos i, amb la suor, s'eliminen les toxines. Però això no és pas tot; la pell conté els terminals d'un sistema d'alarma: les terminacions nervioses que, sota la superfície, ens adverteixen de les possibles situacions de perill com ara l'escalfor per excessiva proximitat d'un foc o el dolor en contacte amb objectes tallants.

Sota l'epidermis, al derma, es troben les glàndules sebàcies i els fol·licles del borrisol. El derma també es renova i produeix noves cèl·lules que arribaran a la superfície i que finalment seran eliminades. És important que les cèl·lules mortes s'eliminin amb massatges. Si no és així, els porus es tanquen, la pell no

respira bé i esdevé opaca. En algunes zones, les cèl·lules mortes s'hi acumulen, com ara al taló o a la planta del peu; l'epidermis s'hi torna dura i callosa i pot produir molèsties. La pell, doncs, ha d'estar neta.
E. V. EQUIP. "Tenir cura de la pell". *La Revista de Caprabo* (1995), núm. 199, pàg. 128.

Grafies b / p, t / d, c / g.

1. De l'amic àrab, en tinc un bon record.
 2. Quin embolic, no sabíem si anar cap al nord o cap al sud.
 3. Per aquelles latituds és tot molt sec.
 4. El llop és ràpid com un llampec.
 5. En Conrad viu a prop de Madrid.
-
1. En David estudia els verbs i els diftongs.
 2. He fet un crit agut i el molt poruc s'ha espantat.
 3. S'ha comprat un abric verd amb un plec a cada màniga.
 4. Hi ha una quietud en aquests llocs tan buits que les parets ressonen.
 5. No estic preparat per escriure el pròleg d'aquest llibre.

Manuel Olivé, el millor maquetista de cotxes del món

La nostra diferència d'edat, ell ha mort ara als setanta anys, no va ser cap mena d'obstacle perquè entre nosaltres s'establís una mena de complicitat que es va convertir més tard en una confiança i una amistat que ara només el record sustenta. Si la paciència infinita i el sentit de la perfecció portat a l'extrem eren potser les seves dues qualitats més importants en la feina, aquell sentit de l'humor i la seva qualitat humana desprovista de qualsevol afectació, de qualsevol arrogància, eren algunes de les seves virtuts humanes principals. I és que, no perquè jo ho digui, jo que em considero amic seu, però la qualitat de l'obra del Manuel gaudia del més important reconeixement entre els millors experts d'arreu. El seu cop d'ull per reproduir carrosseries de les quals no tenia plànols era superb i insuperable. I si bé les seves mans han quedat definitivament aturades, el record que ha deixat entre els que el vam tractar és encara més inoblidable i més viu que els seus magnífics cotxes.
AZNAR, J. LI. "Adéu a Manuel Olivé, el millor maquetista de cotxes del món". *Club: revista del RACC*. (1995), núm. 329. [Fragment adaptat]

1. Rep cada dia un plec de papers.
2. El tub d'assaig no és net ni eixut.
3. El meu cunyat diu que no pot ajudar-te a fer la paret.
4. La virtut més gran d'en Josep és la seva tranquil·litat.
5. Quina lentitud a l'hora de fer el foc!

Intermedi. Grafies v / b.

1. Els mobles nous faran joc amb les catifes blaves.
 2. El govern basc ha trobat una solució sàvia.
 3. Havia d'haver sabut que no esperàvem res d'ell.
 4. Durant el viatge estava ennuvolat i, un cop a Còrdova, plovia cada dia.
 5. Abans bevíem a la font que hi ha més avall, sota aquell avet tan bonic.
-
1. Aquella velleta conservava una bellesa extraordinària.

2. A partir d'aquella conversa vaig veure que era un ambiciós.
3. Volia canviar la carn de bou per carn de vedella.
4. Vols una novetat? He aprovat la biologia!
5. Vaig oblidar la combinació de la caixa de cabals.

1. Els cavalls blancs bevien a l'abeurador del costat de la cabana.
2. Ens volíem banyar a la bassa, però era buida.
3. Hi ha vuit bótes de vi novell.
4. L'avió de l'advocat va arribar tard a València.
5. Ha caigut baixant del tramvia i li han hagut d'embenar el braç.

El ball de festa major

El ball sempre ha estat l'activitat central de les festes majors. La convocatòria al voltant de la música, que provoca moviment, alegria i, fins i tot, descontrol, té la màxima capacitat per aplegar la majoria dels que volen participar en la festa. Cal entendre que la capacitat de compartir emocions forma part de l'equilibri personal. En la mateixa definició de salut s'incorpora el concepte de compartir la joia. Hi ha activitats lúdiques que suposen un estímul i són, alhora, mecanismes d'alliberació de l'estrès; ballar n'és una.

Cal dir que, des d'una perspectiva psicològica, la dansa és una de les activitats més aconsellables per aconseguir harmonia i relaxació. La conjunció de música i moviment suposa la possibilitat d'aprendre a coordinar el cos amb la ment i d'acostumar-se a la percepció d'estímuls auditius estimulants. Hi ha ritmes que ens fan moure només de sentir-los i aquesta capacitat s'aprèn i es desenvolupa a través de la dansa. El ball aplega qui hi participa i es converteix en un centre de relació i de trobada. La connexió amb una parella pot convertir-se en l'inici de l'atracció, primer pas de l'afecte. I, respecte a la resta de participants, en un mecanisme per donar-se a conèixer, al marge de les activitats de cada dia. En ballar s'estimula una desinhibició que facilita una relació interpersonal, despullada d'altres condicionants.

CORBELLA, J. "El ball de festa major". *Avui Diumenge* [Barcelona] (13 agost 1995).

[Fragment

adaptat]

El primer vol

Haviem entrat en una zona de turbulències que no em feia gens de gràcia i no estava gaire disposada a afrontar perills en un vol tan plàcid. Vaig aprofitar per mostrar-li el funcionament dels frens, que ell va observar amb entusiasme. Li vaig demanar en veu baixa que em mirés perquè no volia violar el regne lleuger i fràgil de l'altura i del silenci. Vaig dir-li que es fixés molt bé a quina altura desinflava l'ala i com tibava els frens. Ell volia continuar volant i jo també: la nostra lliçó s'havia convertit en alguna cosa més que una classe o potser en la mena de sentiments que una classe hauria de desvetllar. Vaig disposar-me a tornar al jou de la força de la gravetat encara que no en tenia ganes. Hi ha gent nascuda per a alguna cosa i el meu amic era un peix a l'aigua enmig dels vents. Molts passen tanta por que es queden muts de terror; més d'un que presumia d'àngel valent, quan ha estat a dalt, ha col·laborat a fer pluja.

DELGADO, J. F. *Nima. El xerpa*. Barcelona: Ediciones B, 1993, pàg. 72-73.

[Fragment adaptat]

Apòstrof i contracció.

1. L'Andreu i l'Ignasi van a la Universitat amb l'Ester (Esther).
2. L'enciam que ens hem menjat és de l'hort de la Isabel.
3. A l'estiu convidarem l'Enric a la platja.
4. Les joguines són per als nens.
5. Això de quedar-se a casa, no fa pels seus fills.

1. L'abric és per a l'Isidre i l'anorac és per al seu germà.
2. La notícia de l'atemptat ha commogut l'opinió pública.
3. L'originalitat de l'activitat era fruit de l'enginy de la Irene.
4. Al vespre anirem al concert d'arpa al Teatre de l'Òpera.
5. L'aigua de l'aixeta del safareig no és potable.

1. Hem anat d'excursió a can Piblanc.
2. L'hospital és davant de ca l'Antoni.
3. Pel juliol anirem a l'Alt Penedès.
4. L'autor de l'himne de l'equip d'hoquei és estranger.
5. Han comprat flors per a l'Alba.

Grafia h.

1. Mai no havia pres orxata a l'hivern.
2. Ahir vam estrenar els hams nous per pescar.
3. A la plaça, hi he vist tota mena d'hortalisses.
4. Eh! Què hi fas aquí? No t'he dit que comencen una hora més tard que ahir?
5. Va treballar tot l'hivern en un hostal.

1. Van anar a sentir l'orquestra filharmònica a l'auditori.
2. Va passar l'hivern a l'hospital a causa d'una hemorràgia interna.
3. Els seus veïns tenien raó: era preferible anar-hi per Munic.
4. Varen prohibir l'alcohol.
5. Avui plantarem una heura a l'hort.

1. Ah! No hi havia pensat que ho volíeu a primera hora.
2. Em sembla que li hem de dir que no heu aprovat l'examen oral.
3. Hem anat a la subhasta del peix durant tot l'estiu.
4. Gairebé sempre que escriu, fa versos hendecasíl·labs.
5. Varen prohibir la circulació de vehicles per tota aquella zona.

Els vehicles alternatius

Els vehicles alternatius són la rèplica dels automòbils que utilitzen combustibles derivats del petroli. Ara com ara, el món de l'automoció treballa per reduir les emissions tòxiques al medi ambient. Per altra banda, s'estan realitzant múltiples investigacions sobre les energies alternatives, estimulades i impulsades per les administracions dels països desenvolupats i la Unió Europea.

Les actuacions que es porten a terme per a la propulsió no contaminant dels vehicles són ben diverses: aplicar el motor elèctric a la propulsió automobilística; crear vehicles híbrids; desenvolupar energies alternatives i renovables, com ara l'energia solar, la hidràulica o l'eòlica; i utilitzar carburants alternatius al petroli, com el gas natural, l'hidrogen o el combustible vegetal. En un cotxe elèctric, el dipòsit està constituït per bateries d'acumuladors

que contenen l'energia elèctrica necessària per al funcionament del motor. A diferència del vehicle convencional, el vehicle elèctric està equipat amb un motor de corrent continu o altern i una determinada quantitat de bateries acumuladores d'energia, cosa que evita l'emissió de gasos contaminants. Per les seves característiques, el vehicle elèctric s'adapta a la idea de cotxe urbà. Com que és silenciós i petit, ocupa poc espai i afavoreix la circulació i l'aparcament.

SANMARTÍN, LI. "Els vehicles alternatius". *Club: revista del RACC* (1995), núm. 325, pàg. 6.

[Fragment adaptat]

Continguts combinats.

Els ciutadans d'Ampostà reclamen que es netegi la ciutat

Diversos veïns d'Ampostà han denunciat per mitjà de l'emissora municipal la manca de netedat que hi ha en algunes zones de la població, la qual cosa, segons ells, dóna una imatge negativa de la ciutat, especialment quan s'acosta la festa major. Els ciutadans es queixen sobretot de la situació que presenten els parcs, el passeig del canal i la riba del riu Ebre, llocs molt freqüentats pels visitants d'aquesta localitat. Així mateix, s'han mostrat sorpresos per la instal·lació d'una enorme grua al carrer Major per fer unes obres, ja que consideren que impedirà el normal desenvolupament dels diversos actes que es faran en aquesta via durant la festa.

"Els ciutadans d'Ampostà reclamen que es netegi la ciutat". *El Punt* [edició del Maresme] (10

agost 1995). [Fragment adaptat]

